

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 182/2011,

16. veebruar 2011,

millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 291 lõiget 3,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Kui õiguslikult siduvate liidu õigusaktide rakendamiseks on vaja ühetaolisi tingimusi, antakse nende õigusaktide alusel („põhiõigusaktid“) rakendamisvolitused komisjonile või nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel ja Euroopa Liidu lepingu artiklites 24 ja 26 ette nähtud juhtudel nõukogule.

(2) Seadusandjal on Euroopa Liidu toimimise lepingus („Eli toimimise leping“) sätestatud kriteeriume täiel määral arvesse võttes õigus otsustada iga põhiõigusakti kohta eraldi, kas anda kooskõlas nimetatud lepingu artikli 291 lõikega 2 komisjonile rakendamisvolitused.

(3) Siiani reguleeriti komisjoni rakendusvolituste kasutamist nõukogu otsusega 1999/468/EÜ ⁽²⁾.

(4) Eli toimimise lepinguga nõutakse nüüd, et Euroopa Parlament ja nõukogu sätestaksid eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes.

(5) On vaja tagada, et sellise kontrolli menetlused oleksid selged, tõhusad ja proportsionaalsed rakendusaktide iseloomuga ning et nende puhul võetaks arvesse Eli toimimise lepingu institutsionaalseid nõudeid ja otsuse 1999/468/EÜ rakendamisel saadud kogemusi ning järgitud ühist tava.

(6) On asjakohane, et nendes põhiõigusaktides, milles nõutakse, et liikmesriigid kontrollivad rakendusaktide vastuvõtmist komisjoni poolt, nähakse selliseks kontrolliks ette liikmesriikide esindajatest koosnevad komiteed, kus eesistujana tegutseb komisjon.

(7) Kui see on asjakohane, peaks kontrollimehhanism hõlmama küsimuse edastamist apellatsioonikomiteele, mis peaks kokku tulema asjakohasel tasandil.

(8) Lihtsustamise huvides peaks komisjon oma rakendamisvolitusi teostama ainult ühe menetluse alusel kahest, nimelt nõuandemenetluse või kontrollimenetluse alusel.

(9) Edasise lihtsustamise huvides tuleks komiteede suhtes kohaldada ühiseid menetluseeskirju, mis hõlmavad põhisätteid komiteede toimimise kohta ja võimaluse kohta esitada kirjaliku menetluse raames arvamusi.

(10) Oleks vaja kehtestada komisjoni poolt rakendusaktide vastuvõtmiseks kasutatava menetluse valiku kriteeriumid. Suurema järjepidevuse huvides peaksid menetlusnõuded olema proportsionaalsed vastuvõetavate rakendusaktide iseloomu ja mõjuga.

(11) Kontrollimenetlust tuleks kohaldada eelkõige põhiõigusaktide rakendamiseks ette nähtud üldaktide ja potentsiaalselt olulise mõjuga eri rakendusaktide vastuvõtmise suhtes. See menetlus peaks tagama, et komisjon ei saa vastu võtta rakendusakte, mis ei ole komitee arvamusega kooskõlas, välja arvatud äärmiselt erakorralistel asjaoludel, kui neid võib kohaldada piiratud ajavahemiku jooksul. Samuti peaks menetlus tagama, et komisjonil oleks võimalik kavandatavaid rakendusakte uuesti läbi vaadata, kui komitee arvamust ei esita, võttes arvesse komitees väljendatud seisukohti.

(12) Kui põhiõigusaktiga antakse komisjonile rakendamisvolitused eelarvet oluliselt mõjutavate programmide või kolmandatele riikidele suunatud programmide suhtes, tuleks kohaldada kontrollimenetlust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 16. detsembri 2010. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 14. veebruari 2011. aasta otsus.

⁽²⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

- (13) Komitee eesistuja peaks püüdma leida lahendusi, millel on komitees või apellatsioonikomitees võimalikult laialdane toetus, ning selgitama, millisel viisil on arutelusid ja muudatusettepanekuid arvesse võetud. Selleks peaks komisjon pöörama erilist tähelepanu komitees või apellatsioonikomitees väljendatud seisukohtadele lõplike dumpinguvastaste abinõude ja tasakaalustusmeetmete eelnõude kohta.
- (14) Kui arutatakse muid eriti tundlikke valdkondi, eelkõige maksustamist, tarbijate tervist, toiduohutust ja keskkonnakaitset käsitlevate rakendusaktide eelnõusid, väldib komisjon tasakaalustatud lahenduse leidmise eesmärgil oma tegevuses nii palju kui võimalik vastuollu minemist apellatsioonikomitees valdavaks kujuneda võiva seisukohaga, mille kohaselt rakendusakt ei ole asjakohane.
- (15) Nõuandemenetlust tuleks reeglina kohaldada kõigil muudel juhtudel ja juhul, kui seda peetakse sobivamaks.
- (16) Kui see on põhiõigusaktiga ette nähtud, peaks olema võimalik vastu võtta rakendusakte, mida saab olukorra tungiva kiireloomulisuse tõttu kohaldada viivitamata.
- (17) Euroopa Parlamendi ja nõukogu tuleks komiteemenetlustest aegsasti ja korrapäraselt teavitada.
- (18) Euroopa Parlament ja nõukogu, võttes arvesse nende õigust kontrollida liidu õigusaktide seaduslikkust, peaksid saama komisjonile igal ajal teatada, kui nad leiavad, et rakendusakti eelnõu ületab põhiõigusaktis sätestatud rakendamisevolitusi.
- (19) Komiteemenetlusi käsitleva teabe kättesaadavus üldsusele tuleks tagada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele ⁽¹⁾.
- (20) Komisjon peaks pidama registrit, mis sisaldab komiteemenetlust käsitlevat teavet. Seepärast tuleks ka registri kasutamise suhtes kohaldada komisjoni kohta kehtivaid salastatud dokumentide kaitset käsitlevaid eeskirju.
- (21) Otsus 1999/468/EÜ tuleks tunnistada kehtetuks. Selleks et tagada üleminek otsuses 1999/468/EÜ sätestatud korrald kättesolevas määruses sätestatud korrale, tuleks

kehtivate õigusaktide kõiki viiteid kõnealuses otsuses sätestatud menetlustele, välja arvatud selle artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele, käsitada viidetena käesolevas määruses sätestatud vastavatele menetlustele. Otsuse 1999/468/EÜ artiklile 5a viitavate kehtivate põhiõigusaktide tõttu tuleks kõnealuse artikli toime ajutiselt säilitada.

- (22) Käesolev määrus ei mõjuta ELi toimimise lepingus sätestatud komisjoni volitusi konkurentsieskirjade rakendamisel,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva määrusega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis kehtivad mehhanismide suhtes, mida kohaldatakse juhul, kui õiguslikult siduva liidu aktiga („põhiõigusakt”) määratakse kindlaks vajadus ühetaoliste rakendamistingimuste järele ja nõutakse, et liikmesriigid kontrolliks rakendusaktide vastuvõtmist komisjoni poolt.

Artikkel 2

Menetluse valik

1. Põhiõigusaktiga võidakse ette näha nõuandemenetluse või kontrollimenetluse kohaldamine, võttes arvesse nõutava rakendusakti iseloomu või mõju.

2. Kontrollimenetlust kohaldatakse eelkõige järgmiste aktide vastuvõtmise suhtes:

- a) üldised rakendusaktid;
- b) muud rakendusaktid, mis seonduvad:
- i) olulise mõjuga programmidega;
 - ii) ühise põllumajandus- ja ühise kalanduspoliitikaga;
 - iii) keskkonna, julgeoleku ja turvalisuse või inimeste, loomade või taimede tervise või ohutuse kaitsmisega;
 - iv) ühise kaubanduspoliitikaga;
 - v) maksustamisega.

⁽¹⁾ EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

3. Nõuandemenetlust kohaldatakse reeglina nende rakendusaktide vastuvõtmise suhtes, mis ei kuulu lõike 2 kohaldamisalasse. Samas võib nõuandemenetlust nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel kohaldada ka lõikes 2 osutatud rakendusaktide vastuvõtmise suhtes.

Artikkel 3

Üldsätted

1. Käesolevas artiklis sätestatud üldsätteid kohaldatakse kõigi artiklites 4–8 osutatud menetluste suhtes.

2. Komisjoni abistab komitee, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad. Komitee eesistujaks on komisjoni esindaja. Eesistuja ei osale komitee hääletamisel.

3. Eesistuja esitab komiteele komisjoni poolt vastuvõetava rakendusakti eelnõu.

Eesistuja kutsub koosoleku kokku mitte varem kui 14 päeva pärast rakendusakti eelnõu ja päevakorra projekti esitamist komiteele, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel. Komitee esitab rakendusakti eelnõu kohta oma arvamuse tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest. Tähtajad on proportsionaalsed ning annavad komitee liikmetele varase ja tegeliku võimaluse rakendusakti eelnõu läbi vaadata ning väljendada oma arvamust.

4. Komitee arvamuse esitamiseni võib komitee iga liige teha ettepanekuid muudatuste tegemiseks ning eesistuja võib esitada rakendusakti eelnõu muudetud versiooni.

Eesistuja püüab leida lahenduse, millel on komitees võimalikult suur toetus. Eesistuja teavitab komiteed sellest, millisel viisil on arutelusid ja muudatusettepanekuid arvesse võetud, eeskätt neid ettepanekuid, millel oli komitees suur toetus.

5. Eesistuja võib nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel saada komitee arvamuse kirjaliku menetluse raames. Eesistuja saadab komitee liikmetele rakendusakti eelnõu ja määrab küsimuse kiireloomulisusest lähtuvalt arvamuse esitamiseks tähtaja. Komitee liige, kes enne selle tähtaja möödumist ei väljenda vastuseisu rakendusakti eelnõule ega loobu selgesõnaliselt hääletamisest, loetakse rakendusakti eelnõu vaikimisi heakskiitnuks.

Välja arvatud juhul, kui põhiõigusaktis on sätestatud teisiti, lõpetatakse kirjalik menetlus ilma tulemust saavutamata esimeses lõigus osutatud tähtaja jooksul, kui eesistuja nii otsustab või kui komitee liige seda taotleb. Sel juhul kutsub eesistuja mõistliku aja jooksul kokku komitee koosoleku.

6. Komitee arvamuse protokollitakse. Komitee liikmetel on õigus taotleda oma seisukoha protokollis kandmist. Eesistuja saadab protokollis viivitamata komitee liikmetele.

7. Kui see on asjakohane, hõlmab kontrollimehhanism küsimuse edastamist apellatsioonikomiteele.

Apellatsioonikomitee võtab komisjoni ettepaneku alusel oma liikmete liithäälteenamusega vastu oma töökorra.

Kui küsimus edastatakse apellatsioonikomiteele, koguneb see kõige varem 14 päeva, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, ja hiljemalt kuus nädalat pärast küsimuse edastamise kuupäeva. Ilma et see piiraks lõike 3 kohaldamist, esitab apellatsioonikomitee oma arvamuse kahe kuu jooksul küsimuse edastamise kuupäevast.

Apellatsioonikomitee eesistujaks on komisjoni esindaja.

Eesistuja määrab apellatsioonikomitee koosoleku kuupäeva kindlaks tihedas koostöös komitee liikmetega, et liikmesriigid ja komisjon saaksid tagada esindatuse asjakohasel tasemel. Komisjon kutsub hiljemalt 1. aprilliks 2011 kokku apellatsioonikomitee esimese koosoleku, et võtta vastu komitee töökorra.

Artikkel 4

Nõuandemenetlus

1. Kui kohaldatakse nõuandemenetlust, esitab komitee oma arvamuse, vajaduse korral pärast hääletamist. Kui komitee hääletab, võetakse arvamuse vastu selle liikmete liithäälteenamusega.

2. Komisjon teeb otsuse vastuvõetava rakendusakti eelnõu kohta, võttes võimalikult suurel määral arvesse komitees toimunud arutelude põhjal tehtud järeldusi ja esitatud arvamust.

Artikkel 5

Kontrollimenetlus

1. Kui kohaldatakse kontrollimenetlust, esitab komitee oma arvamuse Euroopa Liidu lepingu artikli 16 lõigetes 4 ja 5 sätestatud hääletamusega ja vajaduse korral, kui akt võetakse vastu komisjoni ettepaneku alusel, ELi toimimise lepingu artikli 238 lõike 3 kohaselt. Liikmesriikide esindajate häälhi komitees arvestatakse kõnealustes artiklites sätestatud viisil.

2. Kui komitee esitab positiivse arvamuse, võtab komisjon rakendusakti eelnõu vastu.

3. Ilma et see piiraks artikli 7 kohaldamist, ei võta komisjon komitee negatiivse arvamuse korral rakendusakti eelnõu vastu. Kui rakendusakti peetakse vajalikuks, võib eesistuja kas esitada kahe kuu jooksul alates negatiivse arvamuse saamisest rakendusakti eelnõu muudetud versiooni samale komiteele või esitada rakendusakti eelnõu ühe kuu jooksul alates negatiivse arvamuse saamisest apellatsioonikomiteele täiendavaks aruteluks.

4. Kui arvamust ei esitata, võib komisjon rakendusakti eelnõu vastu võtta, välja arvatud teises lõigus sätestatud juhtudel. Kui komisjon rakendusakti eelnõu vastu ei võta, võib eesistuja esitada komiteele rakendusakti eelnõu muudetud versiooni.

Ilma et see piiraks artikli 7 kohaldamist, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu, kui:

- a) kõnealune akt puudutab maksustamist, finantsteenuseid, inimeste, loomade või taimede tervise või ohutuse kaitset või lõplikke mitmepoolseid kaitsemeetmeid;
- b) põhiõigusaktis nähakse ette, et rakendusakti eelnõu ei või vastu võtta, kui arvamust ei ole esitatud, või
- c) komitee liikmed on lihthäälteenamusega selle vastu.

Igal teises lõigus osutatud juhul, mille puhul rakendusakti peetakse vajalikuks, võib eesistuja kas esitada kahe kuu jooksul alates hääletuse kuupäevast kõnealuse akti muudetud versiooni samale komiteele või esitada rakendusakti eelnõu ühe kuu jooksul alates hääletuse kuupäevast apellatsioonikomiteele täiendavaks aruteluks.

5. Erandina lõikest 4 kohaldatakse lõplike dumpinguvastaste meetmete ja tasakaalustusmeetmete eelnõude vastuvõtmise suhtes järgmist korda, juhul kui komitee ei esita arvamust ja komitee liikmed on lihthäälteenamusega rakendusakti eelnõu vastuvõtmise vastu.

Komisjon konsulteerib liikmesriikidega. Kõige varem 14 päeva ja hiljemalt üks kuu pärast komitee koosolekut teavitab komisjon komitee liikmeid nimetatud konsulteerimise tulemustest ja esitab rakendusakti eelnõu apellatsioonikomiteele. Erandina artikli 3 lõikest 7 tuleb apellatsioonikomitee kokku kõige varem 14 päeva ja hiljemalt üks kuu pärast rakendusakti eelnõu esitamist. Apellatsioonikomitee esitab oma arvamuse kooskõlas artikliga 6. Käesolevas lõikes sätestatud tähtajad ei piira vajadust täita asjaomases põhiõigusaktis sätestatud tähtaegu.

Artikkel 6

Küsimuse edastamine apellatsioonikomiteele

1. Apellatsioonikomitee esitab oma arvamuse artikli 5 lõikes 1 sätestatud hääleenamusega.

2. Kuni arvamuse esitamiseni võivad apellatsioonikomitee liikmed teha ettepanekuid muudatuste tegemiseks rakendusakti eelnõus ning eesistuja võib otsustada, kas seda kohandada.

Eesistuja püüab leida lahenduse, millel on apellatsioonikomitees võimalikult suur toetus.

Eesistuja teavitab apellatsioonikomiteed sellest, millisel viisil on arutelusid ja muudatusettepanekuid arvesse võetud, eeskätt nende muudatusettepanekute osas, millel oli apellatsioonikomitees suur toetus.

3. Kui apellatsioonikomitee esitab positiivse arvamuse, võtab komisjon rakendusakti eelnõu vastu.

Kui arvamust ei esitata, võib komisjon rakendusakti eelnõu vastu võtta.

Kui apellatsioonikomitee esitab negatiivse arvamuse, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu.

4. Erandina lõikest 3 ei võta komisjon lõplike mitmepoolsete kaitsemeetmete puhul meetmete eelnõu vastu, kui positiivset arvamust ei ole artikli 5 lõikes 1 sätestatud hääleenamusega vastu võetud.

5. Erandina lõikest 1 esitab apellatsioonikomitee kuni 1. septembrini 2012 oma arvamuse lõplike dumpinguvastaste meetmete ja tasakaalustusmeetmete eelnõude kohta oma liikmete lihthäälteenamusega.

Artikkel 7

Rakendusaktide vastuvõtmine erandjuhtudel

Erandina artikli 5 lõikest 3 ja artikli 5 lõike 4 teisest lõigust võib komisjon võtta vastu rakendusakti eelnõu, juhul kui see on vaja viivitamata vastu võtta, et vältida märkimisväärsed häireid põllumajandusturgudel või liidu finantshuveid ohustamist ELi toimimise lepingu artikli 325 tähenduses.

Sellisel juhul esitab komisjon vastuvõetud rakendusakti viivitamata apellatsioonikomiteele. Kui apellatsioonikomitee esitab vastuvõetud rakendusakti kohta negatiivse arvamuse, tunnistab komisjon selle akti viivitamata kehtetuks. Kui apellatsioonikomitee esitab positiivse arvamuse või kui arvamust ei esitata, jääb see rakendusakt kehtima.

Artikkel 8

Viivitatava kohaldatavad rakendusaktid

1. Erandina artiklist 4 ja 5 võidakse põhiõigusaktiga ette näha, et nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu kohaldatakse käesolevat artiklit.

2. Komisjon võtab, ilma seda eelnevalt komiteele esitamata, vastu rakendusakti, mida kohaldatakse viivitatava ja mis kehtib kuni kuus kuud, välja arvatud juhul, kui põhiõigusaktiga sätestatakse teisiti.

3. Eesistuja esitab lõikes 2 osutatud akti hiljemalt 14 päeva möödumisel selle vastuvõtmisest asjaomasele komiteele, et saada selle arvamus.

4. Kui kontrollimenetluse kohaldamisel esitab komitee negatiivse arvamuse, tunnistab komisjon lõike 2 kohaselt vastuvõetud rakendusakti viivitatava kehtetuks.

5. Kui komisjon võtab vastu ajutised dumpinguvastased meetmed või tasakaalustusmeetmed, kohaldatakse käesolevas artiklis sätestatud menetlust. Komisjon võtab sellised meetmed pärast liikmesriikidega konsulteerimist või äärmiselt kiireloomulistel juhtudel pärast liikmesriikidele teatamist. Viimasel juhul toimub konsulteerimine hiljemalt 10 päeva jooksul pärast liikmesriikidele komisjoni võetud meetmetest teatamist.

Artikkel 9

Töökord

1. Iga komitee võtab oma eesistuja ettepanekul oma liikmete lihthääletamusega vastu oma töökorra, mille aluseks on standardeeskirjad, mille koostab komisjon pärast liikmesriikidega konsulteerimist. Komisjon avaldab sellised standardeeskirjad Euroopa Liidu Teatajas.

Vajaduse korral kohandavad olemasolevad komiteed oma töökorda standardeeskirjadega.

2. Komiteedele kohaldatakse komisjoni suhtes kehtivaid põhimõtteid ja tingimusi üldsuse juurdepääsu kohta dokumentidele ning andmekaitse eeskirju.

Artikkel 10

Komiteemenetlusi käsitlev teave

1. Komisjon peab komiteemenetluste registrit, milles sisalduvad:

a) komiteede nimekirji;

b) komiteede koosolekute päevakorrad;

c) protokollide kokkuvõtted ning nimekirjad asutustest ja organisatsioonidest, kuhu kuuluvad liikmesriikide poolt neid esindama määratud isikud;

d) rakendusaktide eelnõud, mille kohta komiteedel palutakse esitada arvamus;

e) hääletustulemused;

f) komiteede arvamuse esitamise järel koostatud rakendusaktide lõplikud eelnõud;

g) teave rakendusaktide lõplike eelnõude vastuvõtmise kohta komisjoni poolt ning

h) statistilised andmed komiteede töö kohta.

2. Komisjon avaldab samuti komiteede tööd käsitleva aastaaruande.

3. Euroopa Parlamendil ja nõukogul on lõikes 1 osutatud teabele juurdepääs kooskõlas kohaldatavate eeskirjadega.

4. Samal ajal, kui dokumendid saadetakse komitee liikmetele, teeb komisjon lõike 1 punktides b, d ja f nimetatud dokumendid Euroopa Parlamendile ja nõukogule kättesaadavaks ja teavitab neid sellest.

5. Registris avaldatakse viited kõigile lõike 1 punktides a–g osutatud dokumentidele ning lõike 1 punktis h osutatud teabele.

Artikkel 11

Euroopa Parlamendi ja nõukogu kontrolliõigus

Kui põhiõigusakt võetakse vastu seadusandliku tavamenetluse kohaselt, võivad Euroopa Parlament ja nõukogu teatada komisjonile igal ajal, et nende arvates ületab rakendusakti eelnõu põhiõigusaktis sätestatud rakendamisevolitusi. Sellisel juhul vaatab komisjon kõnealuse rakendusakti eelnõu läbi, võttes arvesse väljendatud seisukohti, ning teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu, kas ta kavatses rakendusakti eelnõu muutmata jätta, seda muuta või selle tagasi võtta.

Artikkel 12

Otsuse 1999/468/EÜ kehtetuks tunnistamine

Otsus 1999/468/EÜ tunnistatakse kehtetuks.

Otsuse 1999/468/EÜ artiklile 5a viitavate kehtivate põhiõigusaktide tõttu säilitatakse kõnealuse artikli toime.

Artikkel 13

Üleminekusätted: kehtivate põhiõigusaktide kohandamine

1. Juhul kui enne käesoleva määruse jõustumist vastuvõetud põhiõigusaktides on sätestatud komisjoni rakendusvolituste kasutamine vastavalt otsusele 1999/468/EÜ, kohaldatakse järgmisi eeskirju:

- a) kui põhiõigusaktis viidatakse otsuse 1999/468/EÜ artiklile 3, kohaldatakse käesoleva määruse artiklis 4 osutatud nõuandemenetlust;
- b) kui põhiõigusaktis viidatakse otsuse 1999/468/EÜ artiklile 4, kohaldatakse käesoleva määruse artiklis 5 osutatud kontrollimenetlust, välja arvatud artikli 5 lõike 4 teine ja kolmas lõik;
- c) kui põhiõigusaktis viidatakse otsuse 1999/468/EÜ artiklile 5, kohaldatakse käesoleva määruse artiklis 5 osutatud kontrollimenetlust ning põhiõigusakt peab ette nägema, et komisjon ei või arvamuse esitamata jätmisel rakendusakti eelnõu vastu võtta, nagu on ette nähtud artikli 5 lõike 4 teise lõigu punktis b;
- d) kui põhiõigusaktis viidatakse otsuse 1999/468/EÜ artiklile 6, kohaldatakse käesoleva määruse artiklit 8;
- e) kui põhiõigusaktis viidatakse otsuse 1999/468/EÜ artiklitele 7 ja 8, kohaldatakse käesoleva määruse artikleid 10 ja 11.

2. Võttes arvesse lõiget 1, kohaldatakse kõigi olemasolevate komiteede suhtes käesoleva määruse artikleid 3 ja 9.

3. Käesoleva määruse artiklit 7 kohaldatakse üksnes kehtivate menetluste suhtes, milles viidatakse otsuse 1999/468/EÜ artiklile 4.

4. Käesolevas artiklis kehtestatud üleminekusätted ei mõjuta asjaomaste aktide olemust.

Artikkel 14

Üleminekukord

Käesolev määrus ei mõjuta käimasolevaid menetlusi, mille puhul komitee on oma arvamuse otsuse 1999/468/EÜ kohaselt juba esitanud.

Artikkel 15

Läbivaatamine

Hiljemalt 1. märtsiks 2016 esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse rakendamise kohta ja lisab sellele vajaduse korral asjakohased õigusakti ettepanekud.

Artikkel 16

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub 1. märtsil 2011.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Strasbourg, 16. veebruar 2011

Euroopa Parlamendi nimel
president
J. BUZEK

Nõukogu nimel
eesistuja
MARTONYI J.